

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 620: Lìa Tướng Là Con Đường Chuyển Phàm Thành Thánh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 053)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【則般若為貫徹始終之法門，離相是轉凡成聖之途徑，當可洞明矣。
】

【Tắc Bát-nhã vi quán triệt thủy chung chi pháp môn, ly tướng thị chuyển phàm thành thánh chi đồ kính, đương khả đồng minh hĩ.】

【Cho nên Bát Nhã là pháp môn quán triệt từ đầu đến cuối, lìa tướng là con đường chuyển phàm thành thánh, điều này đáng được hiểu rõ rành rẽ vậy.】

Chữ “đồng” (trong từ *đồng minh*, tức là hiểu rõ) ở đây nghĩa là cần phải giảng cho rõ ràng, giảng cho sâu sắc, quý vị cần phải thấu triệt tường minh, hiểu rõ một cách sâu sắc. Điều này nếu không lìa tướng thì có được chăng? Bát Nhã chính là nói về việc lìa tướng.

Chân chính phát tâm tu học, trong các buổi giảng trước đây tôi thường hay nhắc nhở, thế gian chúng ta chỉ cần có bốn người phát tâm, thì kiếp nạn của toàn thế giới đều được chuyển hóa. Người thông thường nói chiến tranh thế giới thứ ba là chiến tranh hạt nhân, con người trên thế gian này sẽ bị hủy diệt hơn một nửa, có ai phát tâm đại từ đại bi để cứu vớt kiếp nạn này không? Bốn người phát tâm là có thể cứu vãn được, thế nhưng lại không tìm ra bốn người.

Bốn người phát tâm gì? Phát Bồ Đề tâm, tổ chức thành một Tăng đoàn, một Tăng đoàn Lục Hòa Kính, thì thế giới này liền được cứu vãn, nhưng thực sự là tìm không ra! Một người một ý kiến, hai người thì ý kiến đã không giống nhau rồi, cho nên Lục Hòa Kính biết tìm ở đâu? Tăng đoàn ít nhất phải là bốn người, từ “kiến hòa đồng giải, giới hòa đồng tu” cho đến “lợi hòa đồng quân”, có được một Tăng đoàn như vậy trụ thế, thì mười phương chư Phật đều sẽ ủng hộ, kiếp nạn của thế giới này liền không còn nữa, liền được hóa giải đi. Không

có ai thực sự chịu hy sinh bản thân mình, không chịu phát tâm, ai nấy đều tự tư tự lợi, nói rằng vì chúng sanh, xả bỏ chính mình thì tuyệt đối không làm được, vậy thì hết cách rồi. Cho nên nhìn thấy chúng sanh gặp phải tai nạn này, bản thân chúng ta có thể may mắn thoát khỏi hay không, cũng khó mà nắm chắc được.

Người xưa ở Trung Quốc chúng ta thường nói: “Ba người đồng lòng, sức mạnh có thể chặt đứt cả kim loại”. Lời nói này trong lịch sử đều có chứng cứ, mở lịch sử Trung Quốc của chúng ta ra, mỗi một triều đại, sự hưng khởi của triều đại đó, đích thực là chỉ cần vài người đồng tâm hiệp lực, họ liền có thể thiết lập một chính quyền, có thể duy trì cả mấy trăm năm lâu dài, chính là lúc khai quốc có vài người đồng tâm, không nhiều! Mở lịch sử Trung Quốc chúng ta ra, có lẽ mỗi một triều đại đều không vượt quá mười người, cho nên chỉ cần mọi người một lòng một dạ, thì có thể làm nên sự nghiệp lớn. “Tam Quốc Diễn Nghĩa” rất nổi tiếng, những lịch sử khác quý vị có thể không rành, nhưng đưa “Tam Quốc Diễn Nghĩa” ra thì ít nhiều cũng từng nghe qua. Trong “Tam Quốc Diễn Nghĩa” có bốn người đồng tâm: Lưu, Quan, Trương cộng thêm Gia Cát Khổng Minh, bốn người đồng tâm đồng đức mà cũng có thể lập nên một vương triều, quý vị mới biết chữ “Hòa” này quan trọng biết bao!

Cho nên nghĩ lại Tăng đoàn chúng ta, ngày nay Phật giáo rơi vào hoàn cảnh như thế này, chúng ta thật sự vô cùng đau lòng. Nguyên do ở chỗ nào? Mỗi người giữ một ý riêng, hai người đồng tâm đồng đức hợp tác với nhau cũng không có, thì làm gì có đoàn thể Lục Hòa Kính? Giới luật có nghiêm ngặt đến đâu, bề ngoài thì giống nhau, nhưng trong tâm không giống nhau, điều đó cũng chẳng có tác dụng gì, quan trọng nhất là trong tâm phải giống nhau. Tại vì sao không làm được? Bát Nhã trí tuệ đều không có, không có người giảng, không có người học, không có người tu, thì làm sao mà giống nhau cho được? Đương nhiên là không đồng rồi. Không có Bát Nhã, quý vị phải biết rằng, chắc chắn là vọng tưởng, chấp trước, phiền não ngày ngày tăng trưởng, sẽ không giảm bớt đâu, ngày ngày đều đang tăng trưởng, gọi là tam độc ngày càng lớn mạnh. Kết cục về sau, không nói thì mọi người cũng biết, làm gì có quả báo tốt đẹp nào? Mỗi khi chúng ta nghĩ đến sự việc này, quả thực là đau lòng, quả thực là cơ duyên có thể gặp chứ không thể cầu.

Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật của chúng ta khi mới sáng lập giáo pháp cũng là năm người, ở Lộc Uyển gặp năm vị Tỳ-kheo cùng với chính Ngài, sáu người đồng tâm, mà kiến lập nên Phật pháp ở thế gian này. Tăng đoàn đầu tiên

của Phật giáo là sáu người, cứu độ tất cả chúng sanh trên thế gian này. Điều này chúng ta cũng chỉ có thể nói qua vậy thôi, muốn tìm ai, thì ai cũng không đáp ứng, ai cũng không chịu; cho dù có đáp ứng, dù ngoài mặt có nhận lời, qua hai ngày sau lại đổi lòng, lại sắp cãi vã nhau rồi. Không phải là thật, không phải là chân tâm, chỉ là hư tình giả ý.

Điều này nói lên rằng giáo pháp Bát Nhã, trong Phật pháp Đại Thừa là xuyên suốt từ đầu đến cuối, chính là tương ứng với đoạn trước đã nói, không thể xa rời dù chỉ trong chốc lát. Quý vị hãy rời khỏi Bát Nhã, nhất định sẽ đọa lạc, nhất định là mê hoặc điên đảo. Bát Nhã chính là Giác, Bát Nhã chính là buông xuống tất cả, không chấp trước vào tất cả, đây chính là Bát Nhã.